

پوتین برای فرار از شکست در اوکراین ادعاهای تازه‌ای مطرح کرد

زنگ خطر فاشیسم در «روز پیروزی»

دوم بیانیه مستقیما پوتین را هدف می‌گیرد و می‌گوید: «اعمال او مایه شرم روسیه و فداکاری‌های تاریخی مردم آن است.»

به نوشته ایندیندندت، این بیانیه موضع اروپا را نیز با شفافیت اعلام می‌کند: «همبستگی کامل و پشتیبانی از دفاع شجاعانه اوکراین از حق حاکمیت و تمامیت ارضی خود و مبارزه آن برای آینده‌ای صلح‌آمیز، مرفه و دموکراتیک، درون مرزهای آن که از پذیرش بین‌المللی برخوردارند.» کشورهای «گروه هفت» بر کمک‌های مالی و نظامی به اوکراین و به پناهندگان این کشور تأکید کردند و اقدامات روسیه در جنگ را محکوم کردند. این بیانیه در ضمن تأکید می‌کند که کشورهای «گروه هفت» به سوی کاهش وابستگی خود به واردات نفت از روسیه حرکت می‌کنند.

«گروه هفت» دربرگیرنده هفت کشور ثروتمند و دموکراتیک غرب است که شامل آمریکا، بریتانیا، ایتالیا، فرانسه، آلمان، کانادا و ژاپن (تنها عضو غیرغربی) می‌شود. کشورهای این گروه در مجموع دارای ۱۰ درصد جمعیت جهان هستند، اما بیش از ۵۰ درصد ثروت آن را در اختیار دارند. روسیه قبلا در این گروه حضور داشت و نام آن هم در واقع «گروه هشت» بود، اما در سال ۲۰۱۴، در پی اشغال شبه‌جزیره کریمه، مسکو از این گروه کنار گذاشته شد.

حذف معافیت مالیاتی سود سپرده بانکی اشخاص حقوقی و یک ابهام بزرگ

بازنشستگی و صندوق تأمین خسارات‌های بدنی) مطابق با نظر قانون‌گذار از این حکم خارج شده و در صورت سپرده‌گذاری در بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری معاف از مالیات (مالیات به نرخ صفر) خواهند بود.

مزایای مطالبه مالیات ازسود سپرده بانکی اشخاص حقوقی
مطابق با آخرین آمار نزدیک به صد هزار میلیارد تومان از سپرده‌های بانکی در اختیار ۶۳ شرکت بزرگ تولیدی کشور قرار دارد که طبق برآوردها به یک سال اخیر این شرکت‌ها بالغ بر ۱۵ هزار میلیارد تومان سود از این سپرده‌ها دریافت کرده‌اند. با وصول مالیات از سود سپرده بانکی این شرکت‌ها، عملا زمینه برای جهت‌دهی منابع هزارمیلیاردی به سمت بازارهای مولد از جمله بورس و بازارهای ثانویه و… فراهم می‌شود.

با افزایش تریق نقدینگی به بازار سرمایه شاهد بهبود روند تولیدات شرکت‌ها و نگاه‌های تولیدی خواهیم بود و شرکت‌های حقوقی مکلف به بهره‌گیری از سرمایه‌های خود در راستای طرح‌های توسعه‌ای می‌شوند. همچنین این لغو معافیت می‌تواند موجب ایجاد انگیزه در مدیران شرکت‌ها برای سرمایه‌گذاری در تولید و توسعه کسب‌وکار شود؛ امری که درنهایت با توجه به مشکلات عدیده کشور در زمینه اقتصاد، می‌تواند راهگشای رفع بسیاری از مشکلات کشور شود و چرخ تولید را در کشاکش تحریم‌ها و مشکلات مالی ناشی از آن به حرکت درمی‌آورد.

از جمله جایگزین‌های سپرده‌های بانکی برای شرکت‌ها و اشخاص حقوقی را می‌توان سرسرمایه‌گذاری در خرید اوراق مشارکت یا اسناد خزانه اسلامی و… دانست که از جمله سرمایه‌گذاری‌های فاقد ریسک اما با سود بعضا کمتر محسوب می‌شود.

اصلی‌ترین جایگزین سپرده‌گذاری در بانک، صندوق‌های سرمایه‌گذاری با درآمد ثابت هستند

با تصویب بودجه ۱۴۰۱ و لازم‌الاجراشدن مطالبه مالیات از سپرده‌های بانکی برخی از سرمایه‌گذاران به دلیل شباهت سازوکار صندوق‌های سرمایه‌گذاری با درآمد ثابت به سپرده‌های بانکی دچار ابهام در معافیت یا مشمول بودن سود برداختی این سپرده‌ها شدند که در نهایت به موجب نامه‌نگاری ریاست سازمان بورس و اوراق بهادار با ریاست سازمان امور مالیاتی و تصریح ریاست مالیاتی تأثیری در معافیت عام و کلی نداشته؛ بنابراین صندوق‌های سرمایه‌گذاری مستند به تبصره ۱ ماده ۱۴۳ مکرر همچنان معاف از مالیات دانسته شد. متعاقب این نامه معاون حقوقی و فنی سازمان امور مالیاتی با تشریح این امر که اساسا حکم قانون بودجه اذعان به لغو معافیت مالیاتی موضوع بند ۲ ماده ۱۴۵ داشته و هیچ ارتباطی با معافیت تبصره ۱ ماده ۱۴۳ مکرر نداشته، بر معافیت سود برداختی صندوق‌های سرمایه‌گذاری و جاری‌بودن حکم تبصره ۱ ماده ۱۴۳ مکرر در سال ۱۴۰۱ تأکید کرد. به‌طور کلی صندوق‌های سرمایه‌گذاری از جمله صندوق‌های سرمایه‌گذاری با درآمد ثابت یکی از کم‌ریسک‌ترین انواع روش‌های سرمایه‌گذاری هستند که حدودا کمی بیش از سود بانکی برای سرمایه‌گذاران سود ایجاد می‌کنند. این صندوق‌ها سرمایه‌های مشترکان را در اوراق کم‌ریسک مانند سپرده‌های بانکی، اوراق مشارکت و سایر اوراق بدون ریسک قابل‌معامله در بازار سرمایه سرمایه‌گذاری می‌کنند. افرادی که تمایل دارند تا سودی قابل اطمینان و مطلوب با حداقل ریسک را دریافت کنند، می‌توانند مخاطب صندوق‌های سرمایه‌گذاری با درآمد ثابت باشند.

یک ابهام بزرگ

سنوآلی که نقل محافل بسیاری از فعالان اقتصادی و علاقه‌مندان به حوزه مالیات است، این بود که با مشمول مالیات

حالی است که یکی از بهانه‌های او برای حمله به اوکراین هم مبارزه با «نازیسم» بوده است. از آغاز حمله نظامی روسیه به اوکراین در ۲۴ فوریه رئیس‌جمهوری روسیه همواره تأکید کرده که نیروهایش در حال «جنگ» در اوکراین نیستند و این صرفا یک «عملیات نظامی ویژه» است علیه آنچه «رژیم نئونازی» در اوکراین می‌خواند.

او خطاب به نیروهای نظامی و مردم روسیه گفت: «شما اکنون برای امنیت روسیه می‌جنگید» و در بخشی از سخنانش اشاره کرد که «دشمنان سعی کردند از تروریست‌ها علیه روسیه استفاده کنند». پوتین در سخنان خود مدعی شد که «با وجود اختلاف نظر در روابط بین‌الملل، روسیه همواره از ایجاد یک نظام امنیتی متوازن و غیرقابل تقسیم حمایت کرده است، نظامی که برای کل جامعه بین‌المللی حیاتی است.»

رئیس‌جمهوری روسیه در توجیه علت حمله نظامی به اوکراین، توضیح داد: «ما در دسامبر سال گذشته پیشنهاد برقراری توافقی درباره تضمین‌های امنیتی دادیم. روسیه از غرب خواست تا برای جست‌وجوی راه‌حل‌های معقول مورد توافق با درنظرگرفتن منافع یکدیگر، وارد گفت‌وگوی صادقانه شود. اما این کاملا بیهوده بود. کشورهای ناتو نمی‌خواستند به حرف ما گوش دهند، به این معنی که آنها در واقع برنامه‌های کاملا متفاوتی داشتند و ما این را دیدیم. آشکارا در حال آماده‌سازی برای عملیات تنبیهی دیگری در دونباس و تهاجم به سرزمین‌های تاریخی ما، از جمله کریمه بودند. در کی‌یف، آنها دستیابی احتمالی به سلاح‌های هسته‌ای را اعلام کردند. ائتلاف ناتو به‌طور فعال کنترل نظامی مناطق مجاور ما را آغاز کرد. به این ترتیب، به‌طور نظام‌مند یک تهدید کاملا غیرقابل قبول برایمان ایجاد شد که علاوه‌بر این، دقیقا در مرزهای ما قرار داشت. همه چیز نشان می‌داد که درگیری با نونازی‌ها، باندتریت‌ها (ملی‌گرایان اوکراینی) که تحت حمایت ایالات متحده و شرکای کوچک‌ترشان قرار دارند، اجتناب‌ناپذیر است. شاهد افزایش زیرساخت‌های نظامی بودیم، صدها مستشار نظامی در حال کار بودند و تسلیحات مدرن به‌طور منظم از ناتو تحویل آنها می‌شدند. سطح خطر هر روز بالاتر می‌رفت. روسیه به‌طور پیشگیرانه متجاوز را دفع کرد.»

ارتش روسیه از اواخر فروردین‌ماه، پس از ناتوانی در تصرف کی‌یف، پایتخت اوکراین، بر نبرد در منطقه دونباس در شرق آن کشور متمرکز شده است. دو استان شرقی دونتسک و لوهانسک در اوکراین، موسوم به منطقه دونباس، در سال‌های گذشته، نقطه کانونی کارزار روسیه برای بی‌ثبات‌کردن این کشور بوده است. این کارزار از سال ۲۰۱۴ و زمانی آغاز شد که کرملین هم‌زمان با تصرف شبه‌جزیره کریمه، از نیروهای نیابتی برای ایجاد دو «جمهوری خلق» جدایی طلب در اوکراین استفاده کرد. پوتین در روزهای پیش از آغاز حمله به اوکراین، با ناظران در سراسر جهان در انتظار سخنرانی آن کشور، یعنی جمهوری خلق لوهانسک (LPR) و جمهوری خلق دونتسک (DPR) را به رسمیت می‌شناسد. نکته جالب در سخنرانی پوتین این بود که اصلا در سخنانش به نام اوکراین اشاره‌ای نکرد. او همچنین هیچ‌گونه ارزیابی از پیشرفت در جنگ و اینکه تا چه زمانی ممکن است ادامه داشته باشد، ارائه نکرد.

یادداشت

جنگ اوکراین و منافع ملی ترکیه

مانده ارکان، پژوهشگر مسایل بین الملل: دو ماه از حمله نظامی روسیه علیه اوکراین می‌گذرد و این جنگ همچنان ادامه دارد. از آغاز این تهاجم نظامی کشورهایی از جمله ترکیه خواستار میانجیگری برای توقف آن شدند. اما میانجیگری دولت ترکیه در نشست‌های سه‌جانبه آنتالیا و استانبول به منظور پایان‌یافتن جنگ در اوکراین به نتیجه نرسید و هنوز حملات نظامی روسیه در اوکراین ادامه دارد. استانبول پس از دو بار میزبانی از هیئت‌های دیپلماتیک کی‌یف و مسکو این‌بار پیشنهاد ملاقات ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه را در ترکیه ارائه کرده است. این در حالی است که هم‌زمان تلاش‌های مقام‌های ترکیه با روسیه و اوکراین برای ایجاد کردیدور انسانی ادامه دارد.

ترکیه از گذشته روابط دوستانه و نزدیکی با کی‌یف و مسکو داشته است. ترکیه همسایه دریایی اوکراین و روسیه در حاشیه دریای سیاه است که در طول سالیان گذشته علاوه بر همکاری‌های سیاسی و دیپلماتیک، دارای مرادوات تجاری- اقتصادی و دفاعی- امنیتی با آنها بوده است. چنان‌که امروزه حجم معاملات اقتصادی ترکیه با این دو کشور نزدیک به ۴۰ میلیارد دلار گزارش شده است. ترکیه جنگ روسیه و اوکراین - که پوتین دلیل شروع آن را حضور ناتو (سازمان پیمان آتلانتیک شمالی) در مرزهای روسیه و تمایل اوکراین برای عضویت در این پیمان امنیتی- دفاعی می‌داند- را محکوم کرده است. علاوه بر ترکیه، چین، اسرائیل، هند و امارات متحده عربی هم تمایل داشتند برای پایان جنگ میانجیگری کنند اما تلاش‌های آنها هم هنوز به نتیجه نرسیده است. بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ و استقلال اوکراین، دولت ترکیه از اولین کشورهایی بود که کی‌یف را به رسمیت شناخت و حاکمیت سیاسی این کشور را قبول کرد و اکنون هم این دو کشور با یکدیگر روابط نزدیکی در حوزه‌های مختلف دارند. از توافق‌های متعدد برای غلات و کشاورزی، انرژی، گردشگری تا تولید مشترک پهپاد و همکاری‌های امنیتی در دریای سیاه. علاوه بر این اوکراین از حضور نظامی ترکیه در لیبی، ناگورنو- قره‌باغ، عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا و ناتو حمایت کرده است، اگرچه ترکیه هم استقلال شبه‌جزیره کریمه را که با اشغال این شبه‌جزیره از سوی روسیه در سال ۲۰۱۴ صورت گرفت هنوز به رسمیت نشناخته است. حضور ناتارهای ترک در شبه‌جزیره کریمه موجب نگرانی ترکیه از آینده آنها شده است. این در حالی است که اوکراین برای بازپس‌گیری کریمه بر نقش مهم ترکیه تأکید دارد. این در حالی است که آنکارا با مسکو دارای روابط دوستانه‌ای است؛ از همکاری‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی تا همکاری‌های ژئوپلیتیکی. ارسال گاز روسیه به ترکیه، سفر توریست‌های روسی به ترکیه و خرید غلات از روسیه، نشان از وابستگی آنکارا به مسکو دارد. به همین دلیل است که اردوغان سعی می‌کند روابط دوستانه خود را در روسیه تقویت کند و در تحریم‌های بین‌المللی غرب علیه روسیه هم تاکنون شرکت نکرده است. یورونیوز اخیرا گزارش داده که سفیر پیشین اتحادیه اروپا در ترکیه بر این باور است که آنکارا معتقد است در جهان پس از جنگ

سرد دیگر تنها عضویت در ناتو کافی نیست و این کشور همواره تلاش داشته تا در کنار داشتن جای پای در اردوگاه غرب، روابط خوب خود را با روسیه، چین و سایر کشورها حفظ کند. البته لازم به ذکر است که ترکیه با اروپا و آمریکا بر سر موضوعاتی مانند عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا، موشک‌های اس ۴۰۰ و فعالیت گروهک‌های تروریستی و برخی موارد دیگر اختلاف دارد. این نوع مسائل باعث شده که آنکارا از غرب دور شود و تلاش می‌کند روابط دوستانه خود با روسیه را به خاطر جنگ اوکراین قطع نکند. این‌گونه است که سیاست و تصمیمات تأثیری در معافیت عام و کلی نداشته؛ بنابراین بیان کرد: ۱- میانجیگری در دو نشست سه‌جانبه ترکیه، روسیه و اوکراین در آنتالیا و استانبول در ماه مارس و آوریل ۲۰۲۲-۲. ارسال پهپاد به اوکراین ۳- بستن تنگه‌های بسفر و داردانل دریای سیاه به روی کشتی‌های جنگی روسی تا از گسترش جنگ دریایی ممانعت کند. معاهده مونترو (۱۹۳۶) که ترکیه اجازه می‌دهد بر تردد دریایی در تنگه‌های بسفر و داردانل کنترل داشته باشد و آنکارا در صورت لزوم می‌تواند از عبور برخی کشتی‌های جنگی روسیه از تنگه‌های مذکور جلوگیری کرد ۴- عدم تحریم روسیه ۵- رای متعنع به تعلیق عضویت روسیه در شورای اروپا ۶- ایفای نقش مهم در انتقال انرژی ۷- حمایت از درخواست اوکراین برای پیوستن به ناتو. به این‌س ترتیب ترکیه بی‌طرفی خود در جنگ روسیه و اوکراین به دلیل حفظ منافع ملی‌اش را حفظ کرده و با سیاست متوازنی را میان اوکراین و روسیه اتخاذ کرده است. آنکارا در این جنگ به دلیل موقعیت استراتژیک خود و البته عضویت در ناتو نقش مهمی بازی کرده اگرچه این نقش ساده نبوده است. ترکیه عضو ناتو و اصطلاحا غرب‌گرا معرفی می‌شود و با این میانجیگری تلاش می‌کند هم وزن سیاسی- دیپلماتیک خود را در سیستم بین‌المللی افزایش دهد و هم نقش استراتژیک خود را در منطقه نشان دهد، چنانکه فرانسیس فوکویاما در مقاله‌ای در امریکن پراسیکت تحت عنوان «تحول بعدی در اوکراین چه خواهد بود»، می‌نویسد: ناتو و غرب باید درک کنند که چگونه می‌توانند از طریق دریای سیاه خط حیاتی را برای کشور اوکراین باز کنند و در این زمینه باید به ترکیه توجه زیادی داشته باشند. تسلط ترکیه بر تنگه بسفر به آن کشور اهرم قابل توجهی در برابر روسیه می‌بخشد.

مؤثر بوده است، اما شکل‌گرفتن خود به خودی نمایشگاه در سال‌های برزاری، دست دولت را هم در تغییر و تبدیل آن خیلی باز نگذاشته است و تلاش‌های آنان در برخی از دوره‌ها برای تغییر نمایشگاه راه به جایی نبرد و نمایشگاه برخی خصلت‌هایش را حفظ کرده است. نمایشگاه کتاب تهران به آیینی تبدیل شده است که مردم در آن نوعی حضور متفاوت و خوشایند را تجربه می‌کنند، دولت امکانی برای نمایش عمومی شعارها و ایده‌ها و اهدافش پیدا می‌کند، ناشران با عرضه مستقیم کتاب‌هایشان سود بیشتری در زمانی کوتاه‌تر کسب می‌کنند و رسانه‌ها و فضای عمومی به کتاب توجه نشان می‌دهند و درباره‌اش سخن می‌گویند و هریک سهم و اعتباری از نمایشگاه می‌گیرند.
باین‌حال شیوه برگزاری نمایشگاه با انتقادهایی روبه‌رو است. بخشی از این انتقاده‌ها به اقتصاد نمایشگاه و هزینه و فایده آن برمی‌گردد، بخشی به مسائل و مشکلات اجرایی و زمان‌بندی و قره‌بودن ساختار و… اشاره دارد و برخی به تأثیر آن بر نهادهای مستقر نشر مثل کتابفروشی‌ها و مراکز توزیع توجه نشان می‌دهند که با افزایش بخش مجازی این تأثیر بزرگ‌تر و گسترده‌تر خواهد شد. به نظر منتقد اصلی به نمایشگاه در عدم تناسب بین کارکرد و ساختار برگزاری است. نمایشگاه کتاب به یک نهاد اجتماعی تبدیل شده است، اما برگزاری آن به شیوه یک رویداد کوچک است با دو ایفج: بخشی از دستگاه اجرایی و بخشی از صنعت نشر. به نظر مهم‌ترین دلیل استمرار نمایشگاه کتاب تهران، دفاع از آن همچون یک نهاد اجتماعی است که کارکردهای متنوعی فرات از فروش کتاب و چند نشست فرهنگی دارد و نباید به رویداد اجرایی تقلیل داده شود.

نمایشگاه کتاب تهران؛ همچون نهاد اجتماعی

ادامه از صفحه اول

شاید درست‌تر این باشد که به جای تلاش بیهوده برای تبدیل نمایشگاه کتاب تهران به نمایشگاهی شبیه نمایشگاه فرانکفورت، تلاش کنیم همین شباهت‌نداشتن به نمایشگاه‌های دیگر را به ویژگی و مزیتش تبدیل کنیم و عیب‌هایش را رفع کنیم و جلوی ضررش را -جاهایی که ضرر دارد- بگیریم و آن را از انحصار دولتمردان و ناشران خارج کنیم.آنچه نمایشگاه کتاب را با دیگر نمایشگاه‌ها متمایز و اتفاقا از نظر بازدید عمومی پربرتروق می‌کند، تبدیل‌شدن خود به خودی نمایشگاه به یک نهاد اجتماعی و آیین مردمی است. اگر اهداف بنیان‌گذاران نمایشگاه کتاب تهران را ببینیم، نسبت به آنچه بعد اتفاق افتاد، هدف‌های کوچک و در دسترس‌ی را دنبال می‌کردند و آن تأمین کتاب و منابع خارجی و داخلی بود و جالب‌تر اینکه در نخستین سال ۱۹۸ ناشر خارجی و ۲۰۰ ناشر داخلی در نمایشگاه شرکت داشتند، در حالی که در سال‌های اخیر این نسبت تقریبا برابر به ۸۰۰ ناشر خارجی (تازه اغلب ناشران حضور مستقیم ندارند و نماینده‌های ایرانی‌شان شرکت می‌کند) در برابر بیش از ده‌هزار و ۱۰۰ ناشر داخلی رسیده است. نمایشگاه کتاب تهران با اینکه با اهدافی مشخص و در زمانی که هنوز ایران درگیر دفاع و جنگ بود، شروع شد، رفته‌رفته به دلیل نیاز جامعه

به رویدادها و آیین‌های ملی و مردمی و استقبال مردمی از آن به نهادی اجتماعی تبدیل شد. شاید در سال‌های پایانی دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ نمایشگاه کتاب تهران تنها رویداد بزرگ فرهنگی بود که جامعه در آن عملیاتی مستقل از نهادهای رسمی داشت، هرچند این عملیات اندک بود و چه بسا در سال‌هایی در دیدار با نویسندگان غایب از رسانه‌های رسمی و حضور غیررسمی در رویدادی رسمی خلاصه می‌شد که نشانه‌اش را احتمالا باید در همان سیب‌زمینی‌خوردن و لمپیدن در چمن‌ها و گفت‌وگو دید. تفاوت نمایشگاه کتاب از این‌نظر با جشنواره‌های دیگر مثل فیلم فجر در دسترس‌ی ارزان و فراهم‌کردن نوعی عرضه و فضای عمومی در کنار یک رویداد رسمی بود که شاید مهم‌ترین عامل استمرار نمایشگاه است که در سخت‌ترین سال‌ها هم برگزار شده و تا دوران کرونا فقط یک سال متوقف شده بود. بنیان‌گذاران نخستین دوره‌های نمایشگاه، از این کارکرد نمایشگاه آگاهی چندانی نداشتند، اما برگزارکنندگان بعدی خیلی زود این نکته را فهمیدند و دریافتند که این رویداد با همه رویدادهای دیگر تفاوت دارد و نمایشگاه نه‌تنها خصلتی آیینی به خود گرفته بلکه می‌تواند مانند رسانه عمل کند. درست است که در همه این سال‌ها دولت بیش از نهادهای خصوصی و عمومی در سبب‌گذاری نمایشگاه

از سیسمونی تا نان کوپنی

ادامه از صفحه اول

دوم، برخلاف شعارهای بخشی اوسولگرایان در گروه‌نزدن اقتصاد به توافق هسته‌ای، به بقین خود رئیس دولت هم به این نتیجه رسیده که بدون دستیابی به توافق، رفع تحریم‌ها و عادی‌شدن روابط تجاری با جهان اقتصاد کشور سامان نمی‌یابد. رئیس‌ی از موضع رئیس‌جمهور و رئیس شورای عالی امنیت ملی مسئولیت اصلی را در نهایی‌کردن توافق هسته‌ای دارد. تحلیل غیرواقعی از نتایج جنگ اوکراین و میزان صادرات نفت که آمریکا به دلیل نیاز بازار جهان، چشم خود را بسته، نباید دولت را گمراه کند. در صورت شکست نهایی مذاکرات، اوضاع مانند هوای بهاری به سرعت تغییر خواهد کرد و حتی چین و هند نیز مانند دوره ترامپ از خرید نفت ایران خودداری خواهند کرد. اروپا در واپسین تلاش برای نجات مذاکراتی که حسب اطلاعات موقی به پایان رسیده، انریکه مورا، معاون سیاست خارجی و مسئول مذاکرات وین را به تهران گسیل داشته است. یابلید از این فرصت استفاده کنید. اگر امروز برجام به سرانجام برسد، بهتر از فرداست. شرایط جدید ایران و مشکلات ستناحق شده بر توافق هسته‌ای را که ربطی به برجام ندارد و مانع اصلی بر سر راه احیای آن است، می‌توان در پرونده و مذاکرات جداگانه‌ای با آمریکا حل‌وفصل کرد.